

Kā rodas izrāde

(Nobeigums.)

Mēģinājumi uz skatuves

Tikt uz skatuves nav vienkārši. Tikai pāris stundas noteiktā laikā Rojas kultūras nams ir brīvs. Dārgais laiks jāizmanto pēc iespējas pilnīgāk, bet puse laika pāiet, apzvanot kūtākos aktierus. Gan ar glaimiem, gan draudiem mēģinu atsaukt viņus mākslas pasaulē. Ne vienmēr pūliņi attaisnojas, un pašai katreiz jāatveido vismaz divi varoņi, taču tas rada jucekli. Par nopietnību mēģinājumā cinos visvairāk, un vispirms — pati ar sevi. Bieži pēc tam esmu pazaudējusi balsi no pārmērīgas smiešanās. Nespēju dusmoties. Aktieri pamazām iejūtas lomās. Visi ir jautri un mīļi, izņemot galveno varoni Tīģerēnu Binkiju, kuram vajadzētu būt vissirsnīgākajam. «Es nevaru būt sirmgals un negribu tāds būt,» saka Igors, jo viņam ar dažiem skolotājiem ieskaišu laikā radušies nopietni konflikti. Par laimi, pirms pirmizrādes tie būs atrisinājušies, un Binkijs varēs smaidīt.

Pirmais mēģinājums uz skatuves patikami pārsteidz. Viss izskatās pēc īsta teātra, jutos gandarīta par audzēkņiem. Pilnīgi pretējas izjūtas gan būs nākamreiz, kad zālē būs sapulcējušies daži neaicināti skatītāji. Lepnais Pūķis, ar kura draudīgajiem rēcieniem jāsakas izrādei, tikai klepo, esot slims un negrib šodien spēlēt. Līdzīgi jūtas vēl daži, vienīgi Andrejs nezaužē vīra dūšu pat skatītāju klātbūtnē. Vilnis, kurš pēc ilgāka pārtraukuma piedalās, pārsteidz ar drūmo aizkapa balsi, lai gan lugā ir norādīts, ka viņš ir pats mazākais vilnītis. Kaspars taisnojas, ka, tikko viņš runā skaļāk, balsis kļūstot ļoti zema.

Mūsu Aitiņas balss ir lieliska. Lugas sākumā viņa dzied dziesmu,

*** Pēc pirmizrādes**
No augšas — Pūķis (Edijs), Mazbānītis Šervuds (Didzis), Tīģerēns Binkijs (Igors), G. S., Vilnis (Kaspars), Terija (Dace), Aitiņa (Santa), Stacija (Andrejs), Gotiņa Anabella (Marika), Mērija (Iveta).

kuru mēs paši sacerējām, un neticami — skan ļoti jauki!

Tērpi

Norunājam, ka par savu tēlu pārūpēsies katrs pats. Jo tuvāk nāk pirmizrādes diena, jo patiesāka rādās atziņa, ka vīriešiem izskats nav

tik būtisks... Meitenes jau sen ir izdomājušas savus skatuves tērpus, bet Tīģerēns Binkijs dienu pirms izrādes atklāj, ka viņam nekāda maska nebūšot.

Taču uz skatuves visi ir apģērti kā nākas. Pūķis izskatās pārlicenošs — sarunājam, ka Edijs šus tērpu pats, jo tā, mūsaprāt, viņš vislabāk varēs piekļūt Pūķa tēla ārienes būtībai — briesmīgumam. Stācijas (Andrejs) koši sarkanā kleita runā pati par sevi un nenoliedzami piesaista visu skatienu. Visus pārsteidz Vilnis (Kaspars). Kaspars, kurš nenoliedzami ir izskatīgs puisis, pilnīgi pārmainījies, uzlicis galvā mūsu vienīgo parūku. Viļņa iznāciens lika smieklos nodrebēt ne tikai skatītājiem. Edijs, kura tēlotājam Pūķim ar Vilni bija jāsāk saruna, esot pat, aizturot smieklus, apraudājies no liela sasprindzinājuma, lai neizgāztu visu teātri.

Pirmizrāde

Stāvot aizkulisēs, jutos ļoti laimīga un priecīga. Aktieri pārspēja viens otru asprātībā un negaidītās improvizācijās. Skatītāji izrādi ļoti dzīvi atbalstīja, un zālē neatskanēja ne mazākais troksnītis tad, kad nebija jāsmejas. Izrādijās, ka bērni ir ļoti jauka publika!

Kā jutās uz skatuves paši aktieri?

Edijs: «Pirmie divi soļi uz skatuves pusi bija tie grūtākie.»

Igors: «Kā savās mājās!»

Marika: «Trīcēja kājas...»

Kaspars: «Ļoti labi!»

Santa: «Jutos droši, jo zināju, — ja aizmirsīšu savu tekstu, Edijs uzreiz pateiks priekšā.»

Pēc izrādes ir palikuši jauki pārdzīvojumi. Varēju reiz kārtīgi izsmitties — tas mans lielākais ieguvums, bet jauniešiem?

Igors: «Varēja izrādīties!»

Dace: «Iepazinu beidzot dažus savus klasesbiedrus!»

Marika: «Parādījām, ka varam ko labu izdarīt!»

Kaspars: «Vienreiz mūža izlasīju kādu lugu līdz beigām!»

Igors šīs izrādes panākumu iespaidā (viņš dziedāja arī solo) ir nolēmis kļūt par dziedātāju. Viņa sapnis — dziedāt cietumā, tikai tur viņu sapratišot. Edijs domā, ka Igora dziedāšana pozitīvi iespaidotu pat citādi nelabojamos...

Māksla spēj darīt brīnumus un, ja mūsu izrāde kādam sagādāja prieku, tad neko vairāk nemaz nevar vēlēties.

**Visu aktieru vārdā —
Glita Stalte.**

BANGA
LAIKRAKSTS ZIEMEĻKURZEMES PIKRASTEI

Laikraksts «Banga»
Ziemeļkurzemes piekrastei.
Redaktore un izdevēja
Nora Driķe.

Redakcijas adrese: Rojā, Bang
ielā 2, LV-3264. Telefons 690
Laikraksts iznāk kopš 1987. g
da 3. jūlija vienu reizi nedēļā.

Nr. 5 (425)
1996. gada 3. februāris